

eius sanctitatē videre δ multis pūncūs anxiis
sitiebat. Quādā ḥo die ex longinquō loco ad
videndū eū qdā rusticus venit. cūq; p viro δi
inquireret. qsnā esset ille. tūc hora eadē stetit i
ligneis gradib; reficiendisq; lampadib; deser
uiēs. hī autē q; eū nouerāt q; esz. rusticō demō
strabat. Sed sicut stulte mētes hoīm meritum
ex qualitate corporis metiunt eū puulū atq; de
spectū vidēs. hūc esse cepit omnino nō creder
in mente rustica int̄ hec q; audiebat et videbat.
Qui ipm esse dū a plurib; fuisset attestatu
spexit et derisit dicēs. Ego hūc grandē hoīem
credi. Iste autē de hoīe nihil hz. qd vir δi cō
stantin' audiuit lampades quas reficiebat p
tinus relinquens. concito letus descēdit atq;
in eiusdē rustici amplexus ruit. eūq; ex nimio
amore cōstringere cepit et osculari. magisq; g
tias agere q; de se talia iudicasset dicēs. Tu so
lus oculos aptos sup me habuisti Ecce quali
ter iste sanctus vir p̄fusus aqua despectionis
et irrisione luxit eū irridētē se amplexans sin
cere dilexit. Tertius optime dixit. qr aux i ign
nenō minuit aut cōsumit aut fumat. s; splēdidi
dus efficit. Hic bonus hō sub igne tribulatō
nis et passionis nō minuit in bonis et tutib;
officiō nec p̄sumit ipatiētie vba dicēdo. nec
fumat vba blasphemie euomēdo s; splēdidiōr
efficit. si qd hz pcti expurgādo. sic p̄z δ viro sā
cto i vitalpa. q; dū iniuste dānat' eēt ad mortē
fustigare dixit. p̄cutite bñ hāc paleam vt gra
nū purū inde exeat. Ideo di. sapiēs Salomō
Hāp. iij. Lanq; aurū i fornace pbauit illos. s.
electos et quasi holocausti hostiā accepit illos
Quāto em aux frequenti liquefit et trāst per
igne tanto est purius charius et acceptabilius
Tribulatio ei et passio vite p̄ntis est sic fornax
vel caminus in quo hoīes depuran̄. et quāto
magis in illa fornace ponunt. tanto puri effi
ciunt ut ad futurā gloriam recipiant. qr dicit
Eccl. ii. In igne pbatur aurū et argētū. hoīes
vō receptibiles in camino humiliatōis. Ergo
iusti q̄tō magis p̄ xp̄o tribulan̄ et patiuntur.
tanto sunt magis preciosi et acceptabiles Ter
tio passiones sunt assumptae voluntarie. vt sūt
vigilie. ieiunia. et oratōes et alie corporis castiga
tiones. De vigiliis di. b. Ambro. sup beati im
maculati. sup illo verbo. memor fui nocte no
minis tui dñe. Si studentes doctrinis secula
ribus pparū somno indulgent. quāto magis
q; dē cognoscere cupiūt somno corporis nisi q;
tū nature satis impediri nō dñt. non ḡ tota no
cte dormiam. sed maximā ptem eius lectioni
et oratiōi deputemus. De ieiunio dicē Hiero.
sup p̄s. xviiij. Tales milites q; ieiunio vacat di
ligit xps. qr in ieiunio victoria est. et i victoria
triumphus. Et Ili. li. iij. de summo bono. Fa
cilius p̄ ieiuniū oř penetrat celū. Lunc ei hō

spiritualis effectus angelis cōiungit. et eo libe
rius copulat. Pro p̄clusione h̄ sermonis ori
tur h̄ yna dubitatio. Ut rū hō etiā adiut̄ gra
tia possit mereri vitā eternā. et videat q; nō. per
verbū apli. p themate allegatū. nō sunt condi
gne passiōes tē. Et qr sc̄tōz passiōes sūt ma
xime meritorie. et si ille nō sunt condigne. ergo
nulla opa hoīis sunt cōdigna ad vitā eternā
Et ad hoc dī. Holc. sup li. sap. lec. xxxv. q; ho
minem adiutū gratia mereri vitā eternā ex cō
digno pōt intelligi dupl̄. Uno mō q; merita
hoīis tm̄ valent naturaliter. puta q; tanta sit bo
nitas et valoř in natura et ſba meriti. q; ei debe
atur vita eterna. Alio mō q; tm̄ valeat legaliter
ex institutiōe legis sicut parua pecunia cupri
natura ſui ſiue naturali valoř nō valet tantū
quātū vnuſ panis. sed ex institutiōe principiis
tantuz valet. Isto mō opa nrā ex ſuo naturali
valoř et bonitate nō merent̄ vitam eternā de
cōdigno. sed de p̄gruo tm̄. qr cōgruū est q; ho
mini faciēti bonū bñ ſuā finitā potētiā. de re
tribuat p̄miū eterne vite bñ ſuā potētiā ſuā infini
tā. Nā Alex. cui dā paupi perenti denariū tri
buit ſibi ciuitatē dicens. q; ſibi cōueniebat fa
ceretale donū. Iz non recipienti ſicut in ppoli
to. Sed ſcdō mō pſſumus dicere q; opa nrā
ſunt condigna vite eterne ex grā. et nō ex ſbſtā
tia actus. ſtatuit enī deus q; bñ opans in gra
tia habeat vitā eternā. et iō plegē et gratiā p̄n
cipiis nostri meremur de cōdigno vitā eternā
Iuxta illud Hiere. xxxij. Erit merces op̄i tuo
Et Ezech. vij. Cōdm vias eoz faciaz eis. Ex
quibus autoritatibus patz q; hō adiutus per
grām de cōdigno meretur vitā eternā. que in
compabiliter maior est merito. qr multo meli
or et maior est ibi gloria q; hic labor. vt di. ma
gister Petrus lombardus sup vbo thematis
Ideo dicit doctores. ſicut punit de malos ci
tra cōdignū. ita bonos p̄miat vltra cōdignū
Ad dictū autē apostoli nō ſunt condigne passi
ones hui p̄pis. s. naturaliter. ſed bene legaliter
vt dictum est.

De eadē dñica. Sermo ſcdōs.

Eftote misericor
des ſicut et p̄ v̄ misericordia eſt Luce
vj. Nō ſuetudo ē hec inſ mḡros scho
laris qn̄ ipi mḡri p̄ ſelegerūt aliquā lectionez
q; multū eſt p utilitate ſcolariū hanc nō ſiunt
ſtatim transire ſine fructu. Et qr nō p̄nt eſt cū
ſcholarib; ſp. iō ſtatūt eis locatos intelligentes
q; lectiones eis a mḡris lectas ruminant et re
ſumant. Et hi locati cū velint recedere ad t̄ps
vel ad horaz. deputant eis resumptores ut ſic
ſcholares in lectionib; eis lectis ſiant pfectio
res. Spūalr dñs nr̄ ih̄s xps eſt ſum magiſter
q; dicit Dath. xxiiij. Nolite vocari Rabivn²

V 3

Dñica quarta post trinita.

est em̄ m̄gr̄ vester. om̄s aut̄ vos fratres estis.
et post pauca. nec vocamini m̄gr̄. qz m̄gr̄ vestr̄
vn̄ est xp̄s. Et Joh. xiij. Vos vocat me ma-
gister et dñe et bñ dicitis. sum etem. Iste m̄gr̄
olim habuit et adhuc h̄z vñā scholaz in celo in
q̄ schola sunt tres angelici sp̄us. Aliā h̄z i m̄u-
do in qua sūt hoiles ignari. qz fm̄ p̄m̄ ea. sc̄z
q̄scim̄ sunt minima respectu eoz q̄ ignoram̄
H̄z qz angeli in celo erāt i scia pfecti. qz vt dic̄
Greg. iiiij. dial. Quid est qd̄ nō vident qm̄ vi-
dent oia videntē. iō xp̄us verus m̄gr̄ dimissa
schola celi venit in scholā m̄udi in qua digna-
tus est regim̄ acceptare. ignaros informare.
nā valde vtile lectiones legit. iūx illud Esa.
xlviii. Ego de tuus docēs te vtilia. inter cete-
ras legit vñā valde necessariā. vīc̄ de miscdia
qz fm̄ bñ. est summa lectio. Et h̄z qn̄ dixit in
vñb̄ allegatis. estote misericordes et̄. Et ite-
rū. date et̄ dabif yob. Et Luç. xj. Quod inq̄t
superst date elemosynā et̄ oia m̄uda sunt vñb̄
Hed qz de hoc m̄udo xp̄s m̄gr̄ veritatis trāsi-
turus erat. pp̄ter qd̄ statuit eis vīc̄ hoib̄ in-
telligentes locatos vīc̄ sanctos ap̄los q̄ erant
loco sui. et̄ hanc lectionē sepius r̄sumebāt. Nā
b. Petrus q̄ principalit̄ fuit loco m̄gr̄ sui xp̄i
hac lectionē resūpsit. qn̄ dixit. i. petri. iij. Esto
ce cōpatientes. fraternitatis amatores et̄ mis-
ericordes. Et. ij. Petri. i. Ministrare in pietate
fraternitatis amore. hac b. Paul. p̄cise re-
sumpsit etiā cū ait ad Ephe. iiiij. Estote inui-
cē benigni et̄ misericordes. Et. ii. Cor. viij. Ura
abundantia illoz suppleat inopia. Cōtingit ei
interdū q̄ scholares sint negligentes. nec lecti-
ones aduententes. et̄ tūc aliquā inter locatos ap-
ponunt eis minas. sicut sanctus Jaco. minor
in sua lectōe cōminabāt negligētibus cū dixit
Judiciū sine miscdia fiet illi q̄nō fecerit miseri-
cordiā Jaco. ii. H̄z qz illi apli nō potuerūt sem-
per esse cū hoib̄. et̄ hanc lectionem eis resume-
re legēdo. iō decreuerunt post se resumptores
sanctos doctores et̄ p̄dicatores relinquere qz
vn̄ fuit sanct̄ Hiero. q̄ ait sup̄ p̄s. xxiiij. Da
paupi et̄ gr̄as age dño q̄ dedit tibi vñd̄ dares
fratrib̄. Alius est Auḡ. in quodaz fm̄o. De
tuo ieunio fames paupis satiet̄. aut̄ si ieuna-
re nō potes pascas paupes quoz saturitate ve-
nia tibi cōcedat. Certī est leo papa. in fm̄o.
Sentiant om̄s paupes nr̄am hūanitatē. i qui
bus iuuandis nemo est q̄ non possit aliquā ex-
equi beniuolentie portionē. Ecce quō sci do-
ctores resumūt lectionē xp̄i et̄ locatoz ap̄loruz
et̄ bñ sunt hoiles q̄ hāc bñ studuerint. qz cū ma-
gister sum̄ xp̄s in fine aduenerit. audīct ab eo
letā vocē. Venite bñdicti patris mei possidete
paratū yobis regnū an̄ p̄stitutionē m̄udi. q̄re
q̄a lectionē bñ studiūtis et̄ ipseūtis. Esuriūtis
em̄ et̄ dedistis mihi māducare. sitiūtis et̄ dedistis

m̄hibibere et̄. Ne aut̄ illis q̄ p̄ tot annos hāc
leue lectionē de miscdia audierūt. nec eā didi-
cerūt. nec fm̄ eā fecerūt. Nā a magistro et̄ enis
suplicijs flagellāt cū dicet eis. Discedite a me
maledicti in ignē eternū q̄ parat̄ est sathaner
angelis eius. Esuriūt et̄ nō dedistis mihi man-
ducare et̄. Matth. xxv. Ne ḡ hoc dūp̄ verbū
audiamus et̄ flagellis eternis subiūciāmūr di-
missi sunt nobis in schola h̄z mundi subresum-
ptores seduli p̄dicatores q̄ quasi in oībus p̄di-
cationib⁹ suis resumūt hāc lectionē de mis-
ericordia et̄ principalit̄ in hac quarta dñica cuž
dicunt in verbo p̄assūpto. estote misericordes
Et duo facit. p̄mo mādando misericordiā. ibi
estote misericordes. sc̄do donando formā. ibi.
sicut pater vester misericors est. Be primo est
notandū q̄ dñi terreni libentī ducūt in spon-
sam vñgine genere nobilē specie decoram. diui-
tūs opulentā. cōuersatiōe benignā et̄ plesecū-
dā. Et primo quidē querūt sponsam nobilem
Ex quo em̄ ip̄i sunt nobiles. iō ducento tales
vitāt imparitates. Dicit em̄ Egidius roman⁹
in de regi. p̄n. pte. i. li. h. c. xij. q̄ cōiugij ordia-
tur ad debitā societātē et̄ pacificū esse et̄ suffici-
tiā vite. Drout ordināt ad debitā societatem
querenda est nobilitas sui generis. Nā reges
et̄ p̄ncipes decet h̄re nobiles vt in eis sit Pax et̄
digna societas. in oī em̄ cōiugio nimia impari-
tas est vitanda. qz talis siue sit fm̄ nobilitatez
siue etatē vt in plurimū est cā litis vel est causa
q̄ fidē sibi nō seruāt. H̄cō querūt libentī spe-
cie decorē. qz pulcritudo numerāt inter bona
corpis de qua laudat rex Salomon sposaz su-
am. q̄ pulchra es amica mea q̄ pulcra. Etite
rū. Cota pulcra es amica mea. Cant. iiiij. Ter-
tio optāt diuitijs opulentā. qz fm̄ p̄m̄. i. rhe-
to. Honorabilitas generis pluralitas amicor̄
et̄ multitudo diuitiarū inter bona exteriora cō-
putant. Magis tñ vt dicit Egidius vbi s. at-
tendendū est incōtige honorabilitas generi et̄
pluralitas amicor̄ q̄ multitudo diuitiay. pro-
ut tñ ordināt cōiugij ad esse pacificū queren-
da est multitudo amicor̄. Drout vñ ordināt
ad sufficientiā vite querēda est pluritas diuiti-
arū. Querūt in cōiuge dotes et̄ diuitie ad por-
tandū onera cōiugij et̄ pp̄ter sufficientiā vite.
Quarto cupiūt p̄uersatiōe benignā q̄ mulier
sensata et̄ tacita nō ē imutatio eruditē aie. i. vi-
ri eruditī qz p̄ nulla re vellet eā dare. Quinto
desiderāt ple secundā vt habeant heredes ne
hereditas ad alienos et̄ exterros devoluatur.
Moralis hoc intelligendo dicendū est q̄ dli-
bet hō dñs jest opez suoz. sic testaf Arist. iij.
ethic. Nos em̄ sum̄ dñi nostraz opationuz a
p̄ncipio vñc̄ ad finē. et̄ qz sum̄ dñi debem̄ du-
ceret alē virginē que hec q̄nḡ habeat iā predi-
cta. Et hec est miscdia q̄ ē nobilis. decora. opu-

lenta.benigna. et fecunda. primo dico qd est nobilis.qd filia regis altissimi dñi nři ihu xp̄i est.
De quo et canit. **I**ihu xp̄e pater misericordi
 arū et de' toti' cōsolatiōis nos peccati solutos
 tē. **E**t apls dicit de ipo. ii. **L**oz. i. Pater mise
 ricordiarū et deus totius cōsolatiōis. Ecce no
 bilitas misericordie. hāc g assume in sponsam
 spiritualē et eris filius altissimi. sicut em gener
 alicuius patris familias reputatur qui despon
 sat sibi filiā suā. sic gener dei et filius est qui de
 sposat sibi filiā suā. **S**i at vis illā nobile puerā
 in sponsam ducere oportet te miseris paupe
 ri misericordē esse. qd dīc Damasce. li. viij. in
 dignus est misericordia clementiaq̄ diuina qui nō
 auxiliat aut misereſ sup miseria aliena. **S**ecū
 do hec puerā nobilis etiā est decora sicut ostē
 sum est beato Johanni elemosynario in visio
 ne. Nā idē iohes patriarcha alexandrin' qua
 dā nocte in oratione p̄sistens vidit quandam
 puellam pulcherrimā sibi assistente et coronam
 oliuaz in capite bauulante. quā videns ille ni
 miū stupefactus que esset inq̄suīt. **E**t illa. ego
 inq̄sum misericordia q̄ filiū dei de celo adduxi me
 sponsam accipe et bñ tibi erit. Intelligens g p̄
 oliuā misericordiā designari. Ab illo die sic fa
 cies misericors ut elemosynario. i. elemosynari
 vocareſ. paupes aut̄ suos dños sp̄ appellabat
Et inde hospitaliū hñt vr̄ pauperes suos do
 minos vocent. Om̄s g famulos suos cōuoca
 uit eisq̄ dixit. Euntes p̄ totā ciuitatē cōscribi
 te mihi v̄lq̄ ad vnū oēs dños meos. Illis v̄o
 nō intelligētibus ait. Quos vos egenos et mē
 dicos vocatis. illos ego dños et auriliatores
 pdico. isti em̄ auxiliariū nobis celeste regnum
 dare poterint. q̄ ipoꝝ est regnū celoꝝ. **M**at.
 v. Ideo laudat misericordiā quā puellā pul
 crā vocat Eccl. xxxvi. Speciosa misericordia
 in tpe tribulationis. Tertio hec puerā miseri
 cordia est opulenta. Et q̄cunq̄ eā in sponsam
 duxerit fit diues. Nā qui misericordiē tribuit
 paupib⁹ multiplicabit̄ in opibus. Qd pro
 bat Greg. in dialo. Terrene inq̄ts bep qd pau
 perib⁹ distribuūtur multiplicant̄. qd ephe. ii.
 dīc apls. Deus diues in misericordia. q. d. q̄ misi
 ricors fuerit diuitias a deo recipit. Ad qd p
 bandū legif iu vitaspa. li. iiiij. c. cclxix. Benex
 quidā cū alio fratre cōem habebat vitā. Erat
 aut̄ senex ille misericors. Atq̄git aut̄ vt ventret
 famies. venerūt qdā ab hostiū eius vt accipe
 rent elemosynā. Benex ille oib⁹ veniētib⁹ mi
 nistrabat panē. vidēs aut̄ frat̄ qd siebat dixit
 seni. da mihi pte meā de panib⁹ et qd vis de p
 tetua sac. Benex aut̄ diuisit panes et faciebat
 more solito de pte sua elemosynā. vidēs at de
 u. s ppositū volūtatis ei bñdixit panes. frat̄
 aut̄ ille cōlumpsit pte suā. et dixit seni. modicū
 est qd adhuc habeo suscipe me ad cōem vitaz.

Et ille quō vis inq̄t sic facio. **E**t iterū ceperū
 sit vnuere. facta aut̄ iterū victualiū abundātia
 veniebat iterū indigētes vt accipent. contigit
 vna die vt intraret frat̄ ille et videret qd defece
 rat panes. venit paup postulans panē v̄l aga
 pem. Benex aut̄ dixit fratri. da ei pte. dixit at.
 nō habeo. p̄ ille ait. intra et quere. Ingress⁹ g
 vidit repositionē plenā panib⁹ et vidēs timuit
 et tollens dedit paupib⁹ et glorificauit deū. **J**o
 dicit sapient̄. Alij diuidūt p̄pria et ditiores sūt
 alij raptunt nō sua et sp̄ in egestate supersunt.
Prouerb. xj. Quod v̄t̄ patuit in illo sene et
 in multis alijs misericordib⁹. Quapropter hec
 speciosa puerā dicere p̄t ad quēlibet miseri
 cordem. illud qd dixit Jacob ad Laban Gen
 xxx. **M**odicū habuisti anq̄ venire ad te. et nē
 diues effect̄ es. bñdixitq̄ tibi de⁹ ad introitū
 meū. **C**ui misericors hñt rñdere. inueni gratiaz
 in p̄spectu tuo et experimēto didici q̄ bñdixit
 mihi d̄s ppter te. **Q**uarto hec puerā misi
 ricordia ē benigna et māsueta. Nō em̄ p̄tristat
 sp̄osuz suū qd di. p̄s. cxvij. **J**ocūd' hō q̄ misere
 tur et cōmodat. et apls ad Ro. xii. Qui inquit
 misereſ. i. miseriaz alteri' relevat in hilaritate
 suppleb̄ fac. iō Eccl. xxxv. dī. In oī dato hila
 re fac vultū tuū. et rōnē ponit apls. ii. **L**oz. ix.
 hilarē datorē diligit de⁹. vñ legif in vita bea
 ti Jobis elemosynarij. q̄ ad eum venit qdam
 ep̄s noīe Troylus vt emeret ibi vasa aurea et
 argentea quē vocans ep̄s Jobes duxit eū ad
 hospitale dicens. Quid dabis dñis meis q̄ de
 dit cuilibet vnū aureū in sūma. xxx. talēta au
 ri. et ex hac donatō turbatus q̄r uar̄ erat in
 cedit i febres. Qd vidēs iohes ep̄us redidit et
 pecuniā et stati sanat̄ est troylus. **L**ūq̄ idē ob
 dormiuisset nocte audiuit angelos dicētes. Ec
 ce palatiū qd edificauit troil⁹ pecuniaz dando
 paupib⁹. et cū nimiu in eo delectareſ. venit ali
 us angel⁹ dices. Eūciaſ troil⁹. q̄ palatiū non
 ē suū. f̄ ep̄i Jobis. Eūgilās egit pniam coraz
 ep̄o et postea pi⁹ effect̄ mltā vt palatiū recupe
 raret paupib⁹ erogauit. iō misericordia exhibēda
 est cū mentis iocūditate. nec postea est dolēdū
 de datōe. iō di. b. Aug. sup p̄s. Nō dī differri
 elemosyna cū assit facultas tribuēdi. q̄ nec d̄s
 p̄sat cōtitutatē munerī f̄ deuotōnē cordis. Nec
 p̄ irā paup est exasperād⁹. f̄ blāda placandus
 locutōe. Qd ḡ p̄ tribuat mun⁹ abl̄cōditū. qui
 v̄o nō p̄t f̄mo dei bon⁹ est sup datū optimū.
 Quinto ista puerā regia vic̄z misericordia est mul
 tū fecūda. q̄ multos fruct⁹ spirituales de se gi
 gnit. **P**rim⁹ fruct⁹ est p̄ctōꝝ p̄teritoꝝ excita
 tio. q̄ pbaf sic. diascorides di. **Q**uāuis vene
 nosa sit arenā tñ de ei' viscerib⁹ egredit̄ tela q̄
 medicina v̄l̄b⁹ mire ē vtilis et necessaria. **T**ela
 em̄ alba et māda puluerulētis sordib⁹ nō admī
 xta sanguinē restringit a vulnere defluētē tex

Dñica quarta post trinita.

lccat et supposita vulneri phibet fieri saniem et
sanat plagam recete, et phibet inflaturam sanitatem
vulneris retardare. Quid enim est aranea vene-
nosa nisi pectorum venenis pectorum plena. secus si ex
visceribus pietatis egreditur tela elemosyne h re-
stringit et exiccat sanguinem pectorum. De quo peti-
uit liberari dauid p. 1. Libera me dominus sangue de-
domini saluame, et sic sanat vulnera pectorum. quod p. 3
de Cornelio Act. x. quod erat genitilis et pectorum, et tam
multas elemosinas faciebat plebi cuius familia
sua ad quem angelum hora. ix. introiuit et dixit ei.
orones tue et elemosyne tue ascenderunt in conspe-
ctu domini. Qui postea cum oī domo sua ab eo baptizatus
est ubi oīa pectorum sua fuerunt dimissa
Iohannes. Leo papa in quodam sermone. Efficacissima est
oro per pectoris cum elemosyna et ieiuniis. nihilque
ei tempore pectorum quod impedit in proximis. Ad idem
Ambro. super luc. de sermone domini. ita plurima sub-
sidia habemus quod pectorum nostra redimimus. non quod
venalis est dominus sed tu venalis es peccatis tuis
venundatus. et ideo redime te tuis opibus. Ad idem
gl. super Ecclesiastis. iii. Hic aqua superflusa extinguit
ignem. sic elemosyna per charitatem fusca pectorum flamma
obruit. Est tamen notandum quod elemosyna a peccatis
purgat et exiccat. tamen nolentes a peccatis cessare
ad vitam eternam non iuuant. quod dicitur. Gregorius in moralibus
xvii. Pueriles siquidem iniqua frustra quasi p-
ciuum per suis iniquitatis tribuit elemosinas quod
nequaquam alias suas redimunt quod a virtutibus non quod co-
pescunt. et beatus Augustinus de civitate dei. li. xxv. Tales
elemosinas que ad pectorum delenda valent non di-
cendi sunt facere quod vitam nolunt a scelerum contumelie
reueocare. de enim non attendit quantum
sed quo ait def. Hoc fructus est pectorum futu-
rum declinatio. quod sic probatur. quod dicitur Johanni-
cius in de regi sanitatis. fontes quod large efflu-
unt corruptionem in se nullam habent. Luius ratio
est. nam corruptio fontium siue a venis siue a fuis
do pueriens sursum fertur. de fonte autem qui ef-
fluit aqua superior per se recessit. Per fontes mo-
raliter intelliguntur hoies. Juxta illud Ecclesiastis
.xviii. Conterans idem super fontem. i. caro hoies
per mortem. Iste inquit fontes quod large effluunt per ele-
mosynas largitionem. peccatorum in se non habent
corruptionem et principaliter luxuriose sedita-
tis in qua multi corumpuntur et putrescant. iuxta
illud Iohannes. i. Cōputruerunt iumenta in ster-
core suo. Quod exponit Gregorius. Iumenta in ster-
core putrescere est hoies in fetore luxurie vitam
finire. Ecce ab illa putrefactio perseruat miseri-
cordia. sicut testatur Ambro. super illud. i. Thymus
i. Dietas ad omnia valit. Omnis summa di-
sciplina christiana in misericordia et pietate est
qua aliquis sequens si lubricum carnis patias
pulabit. i. percutitur autem corripitur. sed non per
ibit. sed hoc non est intelligendum de illo quod per
pter fiduciam quod habet in elemosynis quas

facit peccatum. Tali enim dicitur Roma. iiij. In ignoras
quoniam benignitas dei ad priam te expectat vel ad
ducit. Sim duriciam at tuam et cor ipsius thesa-
urizas. i. cumulas tibi iram. i. penam in die ire. i. viti-
onis et reuelationis iusti iudicij dei quod redditum
cuique iuxta opera eius. Tertius fructus est me-
rito augmentatio. Quod probatur sic. dicitur prophetas. y. j.
li. a filium. quod manum et brachia que in sedula fue-
rint actione et motu maiora et fortiora esse ap-
probantur quoadmodum videtur in cursoribus qui
maiores ceteris habent pedes. Haec est quod ad ea mem-
bra quae in exercitu fuerit sedule actionis spacio cur-
rit et consumit ipse sanguis ex quo nimis in fluxu sa-
guinis et humoris membra hominis intumescent. per
manum intelliguntur opera miscantur quae si sedulo officio
frequenter continetur ad meritum in deo oculi augmentan-
tur. i. dicitur de misericordiis apostoli. iiij. Corin. ix.
Augustinus incrementa frugum iusticie vestrum. glo. sim-
lyra. i. mercede quod ex hoc in patria colligitur. Quarum
fructus est universorum beneficium. Haec miseri-
cordes beneficium dicitur deus. Beatus. xv. Omnino indi-
gens et mendicus non erit inter vos et beneficium
tibi deus. et beneficium etiam ei populus. Juxta illud
Drouer. xxvij. Qui puerus est ad misericordias
beneficium. misericordes etiam benedicunt pauperes
sicut factum est Job. xxix. Benedictio pauperum
super me veniebat. quare aut hoc quod ipse marie
cibaria sua comunicauit paupibus. sicut testatur
xxxij. c. Si comedit bucellam meam solus. Et expo-
nit si puerus non. quod ab infantia crevit mercantia misera-
tia et ab utero matris mee egressa est. quod dicitur glo. i.
quod Job ex complexione ad misericordiam puerum erat
et inclinatio per continuum exercitum creuerat. Si
cuit aliqui ex natura pueri sunt ad libertatem aliquam
ad castitatem et cetera. Quintus fructus est eternorum
gaudiorum possessio. quod misericordia vincitur in
regno celorum locum assignat. iuxta illud Ecclesiastis
.vj. Omnis misericordia facit vincitur locum
cum intellectum peregrinationis illius. et hunc me-
ritum operum suorum. Ideo dicitur Origenes in libro de eccl-
esiastis ritu. sola elemosyna que nutu chari-
tatis Christi facta fuerit felicitatis beatitudinis quod
eterne gaudia obtinebit. Et Petrus rauens in
quodam sermone. manus inquit paupibus est Christi
gazophiliatus. quod quemque accipit paupibus Christus ac-
ceptum. da ergo paupi terram et accipe celum. num
inueni ut accipias regnum. et propter istos fructus pueri
piter dominus nos esse misericordes. Sed est synodus
bitatio. utrum aliquis possit ad seipsum misericordem
esse. Et videtur quod sic. quod dicitur Augustinus in ency-
clicion. sumens per se illud Ecclesiastis. xxx. Misere-
re aeternum placens deo. Hic puerus debet ipsi
hoi misericordia et elemosyna qua mundans eius in
teriora. nec tamen istas elemosinas quod sunt de fructu
tibus terre videat deus respire. quod inquit hoc op-
tuit facere et illa non omittere. Matth. xxvij. Hoc
in contrarium est illud Augustini quod dicitur. x. de civi-

Sermo

XLVI

dei describendo misericordiam. **M**isericordia enim est aliena misericordia in nostro corde compassio. Lui concordat **B**amas. di. qd misericordia est tristitia in aliquo malo. **E**t Isid. li. ii. ethimol. dic qd misericors a compatiendo aliena misericordia vocabulum sortitus est. **R**udef qd nullus per misericordiam ad se habere. qd liber doleat de misericordia propria natura. non tamen sibi miseres nec compatisur propter locum. cum compatis sit cum alio pati. **I**ste autem qd patit in corpore si sit in charitate et patienter sustinet magnum sibi meritum acquirit non tam ex ope misericordie. sed ex virtute patientie ut est dictum sapientis dicens. nullus miseretur sibi nisi propter loquendo. Sed in quantum est sibi alienus ut quoniam caro se fecit alienam a spiritu recalcitrando sibi ac per hoc anima cadit in misericordiam duplicem videlicet culpe et pene. Unde recte sapiens admonet spiritum ut misereatur anime sue subueniendo misericordie anime ne incidat in culpam. vel si incidit et resurgat ne gehenna penam incurrat. **V**nde **A**ug. x. de ci. dei tractans verbum sapientis. **M**isericordie anime sue dicit. Quodlibet opus misericordie si propter deum fiat sacrificium deo est. unde si homo mundo moritur ut deo vivat quoniam et hoc ad misericordiam pertinet sacrificium est. Cum etiam corpus nostrum temperantia castigamus. **S**i hoc quemadmodum debemus propter deum faciamus ut exhibeamus membra nostra arma iusticie deo sacrificium est. **H**ec Aug. De hac misericordia improprie sumpta dicit sapiens etiam alibi. Bene fac aie tue vir misericordias. **P**roverb. xi. Per virum intelligentem portum superiorum anime que tunc bene facit anime quando miseres super miseria portionis inferioris videlicet partis sensitum cohibendo eam ne trahat ad culpam et sequenter nec ad penam.

Deinde dominica. Sermo tertius.

Abstote misericordias sicut pater vester misericordias est. non licet iudicare et non iudicabimini. Luce vi. Dicit Christus. li. i. metha. Humanum genus arte et ratione vivit. et quod hoies vivunt ex arte. id est quilibet pater diligens filium docet eum artem meliorem quam nouit et nullam subtilitatem in ea abscondit. **E**t hoc ideo facit ut filius per artem hanc nutriat vel ipse in docendo sapiens videatur. qd dicit Christus. vbi supra. Signum sapientis est posse docere. Ideo legif. Tob. iiiij. Honorabile habebis matrem tuam. Cum thobias mori debuit vocavit filium suum et docuit eum artes suas quod ipse nouit quod una fuit de honore manus. et ne deo obliuisceret quod alia fuit. sed propter ei memoretur. **T**ertio ne pectore solletiret. iter has tamen habuit una subtilem artem per quam acquisiuit regnum celorum in spe quamvis non in re. et hec fuit misericordia per quam acquisit regnum dei. qd dicit. **P**ro. rauen. ser. Ecce deus amore

pauperum reddit regnum. et ut illud oes emere valamus ipsum per fragmēto panis exposuit. qd g excusare non emere valeret quem tanta vilitas redditoris accusat. **T**obias haec subtilem artem per quam in brevi magna lucraret docuit deus. **Q**uātūcōq; poterit esto misericordia. si multum tibi fuerit multum tribue. si parvum stude illud in partiri. qd. eque per quo sic per magno acquirit regnum. **S**ic et Christus qd concessit se noire patrem. **M**ath. vi. cū dixit. **G**loria orabit. prī nō quod est in celis. habuit specialem artem. scilicet misericordiam quam didicit ab eterno. **H**ec tamen hac virtute non est manifeste usus nisi cu de virginie fuit natus et extuc fuit Gregorius. ppterum est sibi misericordia et pacem. qd annū solebat punire et percutere. iōnō haec arte vice misericordia tamen virtutem specialissimam docuit filios suos sanctos apostolos quod pre aliis dilexit cum dixit. Estote misericordes. **I**n quibus verbis principaliter duo tangit. primo diuine miserationis in uitatione. ibi. estote misericordes sicut pater vester. secundo humanae iudicationis prohibitez. ibi. nolite iudicare. Circa ppterum notandum. **H**oc. super lib. sap. lec. cxxvii. dic qd misericordia domini fortis in hoies est intensum extensum et duratum. Intensum quod pergit hoi in peccato quod est tamen malitia per hoc nullo modo possit per se satisfacere. Ideo dicit. **A**nsib. li. ii. cur deus homo. c. vij. qd oportuit hoi nem deo dare aliquod maius cum eo. quod est deus ad satisfaciendum per ppterum suis. **H**ec constat per hoc nullo modo potuit facere. et ideo deus misericordia est incarnatus. et ut per hoc faciat factum est hoc. Ideo etiam dicit apostolus ad Titum. iiij. Non ex operibus iusticie que fecimus nos sed fuit suam misericordiam saluimus nos fecit. **I**sta ergo misericordia fuit fortis intensum. quod dicit ppterum. scilicet de celo. qd fortitudo potentiae actus terminatur per maximum in quod potest. unde si aliqua potentia possit in aliquod duplum vel triplum vel quadruplum. et sic usque ad infinitum. illa potentia dicere infinita intensum. sed talis est misericordia dei. quod non est aliquid peccatum ita turpe vel malitiosum et deformis quin misericordia dei sit maior ad dimittendum. Ideo dicit. beatus Angus. Qualis dei pietas quam nulla potest superare iniquitas vel impietas. Et Gregorius super Ezechiel. **H**ic scilicet in medio maris. sic omnis malitia ad misericordiam dei. Secundo misericordia dei est fortis in nos extensum. et hoc potest duplicitate declarari. Primo a parte subiecti ipsius Christi. **C**redo ex parte obiecti hoies sive misericordie. **I**uste quod est Christus. sicut si aliquis omnibus vicinis suis riuiolos concederet de fonte suo ut sibi inde ficerent aqueductus per suo libito magne foret sufficientie. **I**sto modo deus pater habens filium quod est verbum et fons omnis bonitatis. quod fons sapientie verbum dei in excelsum. Eccl. i. **M**isit enim eum in mundum et misit scaturiri

U 5